

OPINIE SEPARATĂ

formulată în temeiul articolului 36 alineatul (5) din Legea nr.74/2025 cu privire la Curtea Constituțională la Decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate nr. 94 din 28 mai 2026

Prin prezenta, îmi exprim dezacordul cu Decizia nr. 94 din 28 mai 2026, prin care Curtea Constituțională a respins ca inadmisibilă sesizarea nr. 49g/2025, privind excepția de neconstituționalitate a punctului 1 lit. b) din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

În opinia mea, sesizarea ridicată în prezenta cauză întrunea condițiile de admisibilitate și trebuia examinată în fond, întrucât problema dedusă Curții nu diferă, în substanța sa juridică, de cea soluționată prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 6 aprilie 2023.

Raționamentul decisiv din Hotărârea nr. 8 din 6 aprilie 2023 a constatat în aceea că, pentru a stabili dacă există un tratament diferențiat contrar articolelor 16 și 47 din Constituție, Curtea a examinat nu simpla apartenență formală la o categorie profesională sau patrimonială, ci capacitatea reală de a obține venituri (a se vedea HCC nr. 8 din 6 aprilie 2023, § 37, 66-67). Curtea a reținut că, în unele situații, chiar și persoanele care se află concomitent în categoria celor asigurate de Guvern și în categoria persoanelor obligate să se asigure individual pot fi tratate identic dacă cele din urmă, prin activitatea pe care o desfășoară, nu sunt în mod obiectiv apte să își asigure propriile contribuții. În acea hotărâre, elementul determinant nu a fost eticheta juridică a profesiei, ci prezumția rezonabilă a obținerii de venituri din exercitarea ei.

Această premisă este pe deplin operantă și în cauza de față. Faptul că un părinte care exercită în mod efectiv creșterea și educarea a patru sau mai multor copii are calitatea de fondator al unei întreprinderi individuale nu înseamnă, în sine, că el dispune de venituri reale, stabile și suficiente pentru a suporta imediat prima de asigurare în sumă fixă. A deduce contrariul înseamnă a substitui o prezumție abstractă unei evaluări concrete a situației juridice și economice a persoanei vizate.

Mai mult, chiar Curtea a admis în decizia pronunțată că raționamentele din Hotărârea nr. 8 din 6 aprilie 2023 sunt relevante, însă a considerat că situațiile nu sunt comparabile. Nu pot împărtăși această concluzie. Situația părintelui neangajat care beneficiază de protecția statului în temeiul articolului 4 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998 și situația aceluiași părinte devenit fondator al unei întreprinderi individuale sunt comparabile sub aspectul finalității constituționale: protejarea unui subiect socialmente vulnerabil, care poartă, concomitent, sarcina majoră a creșterii a patru sau mai multor copii. Diferența introdusă de legiuitor nu pornește de la o analiză individualizată a capacității de plată, ci de la statutul formal de fondator. Or, Hotărârea nr. 8 din 6 aprilie 2023 a infirmat tocmai un asemenea formalism.

În Hotărârea nr. 8 din 6 aprilie 2023, Curtea a arătat că simpla deținere a unei licențe de avocat era suficientă, potrivit legiuitorului, pentru a exclude persoana din categoria celor asigurate de Guvern, dar Curtea a verificat dacă această diferență are o justificare obiectivă și rezonabilă. În prezenta cauză, legiuitorul operează cu o logică similară: simpla calitate de fondator al unei întreprinderi individuale, indiferent de activitate, de volum al veniturilor, de rentabilitate sau de realitatea economică a întreprinderii, atrage obligația de asigurare individuală. Această soluție este

excesiv de generală și nu ține seama de situațiile în care întreprinderea nu produce, temporar sau structural, venituri suficiente.

Dacă, în Hotărârea nr. 8 din 6 aprilie 2023, Curtea a considerat că tratamentul diferențiat era neconstituțional atunci când nu se ținea seama de veniturile efectiv obținute din exercitarea profesiei, cu atât mai mult, în prezenta cauză, Curtea trebuia să trateze cu aceeași exigență problema fondatorilor de întreprinderi individuale care sunt părinți a patru sau mai mulți copii. A aplica mecanic obligația de plată, fără a analiza efectivitatea veniturilor, înseamnă a deplasa sarcina financiară asupra unei categorii a cărei vulnerabilitate este, în mod evident, accentuată de obligațiile familiale asumate.

În consecință, consider că sesizarea nu era inadmisibilă. Curtea trebuia să constate că sunt întrunite premisele unei analize de fond, întrucât se invocă un tratament diferențiat susceptibil să afecteze articolele 16 și 47 din Constituție, în coroborare cu articolele 48, 49, 50 și 54. În fond, raționamentul din Hotărârea nr. 8 din 6 aprilie 2023 este perfect transferabil, *mutatis mutandis*, la circumstanțele cauzei de față: criteriul constituțional nu poate fi statutul formal de fondator, ci capacitatea reală de a suporta obligația financiară, cu luarea în considerare a protecției speciale datorate părinților care cresc și educă mai mulți copii.

Din aceste motive, aș fi considerat că excepția de neconstituționalitate trebuia declarată admisibilă, iar analiza trebuia continuată pe fond.

Judecător,

Ion MALANCIUC